

ПРОТОКОЛ

№ 1733

гр. Пазарджик, 11.10.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на единадесети октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Таня Петкова

при участието на секретаря Соня Захариева
и прокурора Борис Атанасов Петков (РП-Пазарджик)
Сложи за разглеждане докладваното от Таня Петкова Административно наказателно дело № 20215220201054 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 11:05 часа се явиха:

Обвиняемият А. П. Г. Й. Ф. – редовно призован чрез защитника съгласно представения адрес за призоваване от ДП, не се явява. За него се явява защитникът му адв. Р.П. от АК-Пазарджик – редовно упълномощен от досъдебната фаза на процеса, редовно призован.

За РП-Пазарджик се явява прокурор Б.П..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. П.: Моля да не се дава ход на делото на осн. чл.30 във вр. с чл.29 ал.2 от НПК. Правя отвод на прокурор П.. Считам, че по време на ДП е показал предубеденост в ДП, изразяващо се в обстоятелството, че в нарушение на чл.11 ал.2 от НПК и чл.22 ал.2 от НПК не е осъществено ДП при равенство на страните в наказателното производство в досъдебната фаза, делото не е разгледано в разумен срок и с оглед решението на Европейския съд по правата на човека с неговото решение от 14.01.2021г., постановено на 08.12.2020г. по делото А. Н. срещу България жалба вх. номер 36803/2011г., т.е. за необходимостта от позоваване на нарушени права по чл.6 т.1 от Конвенцията за защита правата и основните свободи е извършил следното – при елементарно от фактически и правна страна ПТП и внасянето с постановление за налагане на адм.наказание по чл.78а от НК. При тези

фактически и правни основания, първо делото продължава повече от 3 години, на второ място, по абсолютно неясни причини и в нарушение на НПК са назначени 4 автотехнически експертизи - една единична, една двойна, една тройна и една петорна експертиза, за които са платени 5281.74 лева, а предвиденото наказание по чл.78а е в по-ниски размери. Нито една след първата двойна експертиза не е поставяла допълнителни въпроси, а само са размествани в номерацията в постановленията и делото е било ясно от първия ден. Сега Вие и максималния размер наказание да наложите от 5000 лева излиза, че ще трябва да плати разноски повече, отколкото е наказанието. В този случай аз считам, че прокурорът е злоупотребил с правата си и неоснователно е назначавал допълнителни нови и всякакви експертизи с едни и същи въпроси. И тъй като посоченото решение на Европейския съд по правата на човека касае това, че в самото производство е необходимо да се позовем на нарушения на Конвенцията, за да може да се допусне евентуално до разглеждане на жалбата, затова аз се позовавам на това нарушение на чл.6 т.1 от Конвенцията и чл.11 и чл.22 от НПК и правя отвод на прокурор П.. По съществото ще взема становище, но делото е ясно от фактическа и правна страна, преди три години.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че така направеното искане за отвод не е основателно. Защитата се позовава на първо място на твърденията, че делото не е било разгледано и решено в разумен срок. В НПК няма легална дефиниция на понятието разумен срок. От правната литература е известно, че за да се прецени дали едно дело е разгледано и решено в разумен срок, то това следва да се случи, след като се отчете процесуалното поведение на страните - в случая на обвиняемия и защитника, които неколкократно са ставали причина за продължаване на срока по разследването, съгласно исканията на разследващия полицаи, от които е видно, че е срещал трудности с тяхното призоваване и явяване. Що се отнася до назначените автотехнически експертизи считам, че всяка една от тях е била необходима и е отговаряла на въпроси, които касаят предмета на делото. До петорната експертиза се наложи да се достигне и поради обстоятелството, че в периода на водене на разследването един от експертите е починал. В този ред на мисли считам, че назначаването и изготвянето на коментираните експертизи е напълно в съответствие със закона и не изразява лична субективна оценка на прокурора нито спрямо обвиняемия, нито спрямо неговия защитник. Поради

това моля да сметете искането на защитата за неоснователно.

АДВ.П.: В НПК има легално определени срокове, а не в литературата. Чл.234 и следващите определят сроковете, в които може да бъде разгледано едно ДП и основанията за продължаване на двумесечния срок - 3 години и 1 месец дотук. На второ място, нито един път не е имало проблем с призоваването на обвиняемия в ДП. Винаги когато е призоваван, той се е явявал. Обстоятелството на ДП дали са могли да осигурят преводач или не са могли да осигурят е в компетентността на разследващите органи и не може да бъде посочен нито един случай, в който сме били призовани и не сме се явили. Не можах да разбера за кое от вещите лица се твърди, че е починало. Ако се твърди за ВЛ М., то същият почина на 27.12.2020г. и няма нищо общо с четвъртата петорна експертиза. Да не говоря и за това, че когато почине ВЛ, същото може да бъде заместено от друго ВЛ или експерт в хода на самото производството, което да заяви поддържа или не заключението.

Съдът намира искането на защитата за отвод на прокурора Б.П. за неоснователно. На първо място, това искане е обосновано с нарушение на разпоредбите на чл.11 ал.2 и чл.22 ал.2 от НПК, а именно че е нарушен принципът на равнопоставеност на страните в производството, като прокурорът не е приложил законите общо и еднакво спрямо всички граждани и че не е осигурил провеждането на ДП в предвидените от НПК срокове. Обосновава се, че тези нарушения са довели до нарушаване на разпоредбата на чл.6 т.1 от Конвенция за защита на правата на човека и основните свободи с цитиране на конкретно дело, което е стояло за разглеждане пред Европейския съд по правата на човека. Доводите, които се излагат от защитата, се обосновават на това, че се касае за елементарен случай, ясен от фактическа и правна страна още в началото на разследването, като въпреки това последното е проведено в продължение на повече от три години, с назначаване на множество експертизи без да има основание за това, като общата стойност на експертизите надвишавала значително предвидения размер на наказанието, което евентуално следва да понесе обвиняемия и с които същият ще бъде обременен. На първо място, съдът намира, че част от основанията, които се сочат от защитата, почиват на субективно мнение и оценка от страна на защитника и не почиват на каквито и да е обективни

данни, нито са подкрепени от доказателства в тази насока. Съдът намира, че разследването по делото е проведено от прокурора при спазване на принципа за равнопоставеност на страните, като на всяка от тях в процеса е дадена възможност да участва в производството и да реализира своите права, като освен това са събирани от прокурора както уличаващи, така и оневиняващи доказателства и освен това делото е проведено в сроковете, предвидени в НПК. Видно от материалите по ДП е, че същото е спирано и възобновявано и разследването по него е проведено при стриктно спазване на процедурата по чл.234 от НПК с изготвяне на съответните мотивирани искания и получаване на мотивирани разрешения за удължаване на срока за разследване. Преценката дали случаят е елементарен, както сочи защитата, или разкрива фактическа и правна сложност и в кой момент делото е било изяснено в цялост така, че прокурорът на база на събраните доказателства да изясни всестранно и пълно фактологията по делото и да повдигне обвинение и съответно внесе делото в съда, е преценка, която седи само и единствено в правомощията на прокурора и се базира на събраните доказателства и на неговото вътрешно убеждение. Следва също така да се посочи, че авторът на ОА е бил наблюдаващ в ДП прокурор не през целия визиран от защитата срок, което се установява и от материалите по делото. Възражението за бавност в производството освен това е стояло пред защитата на обвиняемия във всеки един момент от досъдебната фаза на процеса и то е могло да бъде поставено от защитата както пред наблюдаващия прокурор, така и да бъдат реализирани възможностите, които законът предоставя, а в частност и да поискат ускоряване на процеса така както е предвидено в НПК – възможности, от които защитата не се е възползвала нито по време на ДП, нито при първото съдебно разглеждане на делото и връщането му на прокурора, нито в последвалото допълнително разследване, а едва сега за първи път се поставят при второто съдебно разглеждане на делото, след като е изминала по-голямата част от коментирувания продължителен период на разследване.

Съдът не споделя и другото основание за отвод, а именно поставения въпрос за това, че в хода на разследването са били допуснати и извършени няколко съдебни автотехнически експертизи, тъй като преценка на прокурора е какви и колко експертизи да допусне, както и да прецени какво експертно мнение му е необходимо, за да изясни съставомерни за обвинението факти, а

въпросът кои от тези експертизи ще бъдат приети и ценени от съда е въпрос по същество. Такъв е и въпросът относно разноските, по които съдът следва да се произнесе с крайния си съдебен акт, отново воден от принципа кои от тези разноси са основателно направени и съответно с оглед изхода на делото кои от тях в каква тежест да възложи. Тези въпроси обаче в никакъв случай не биха могли да предпоставят някаква заинтересованост на прокурора или пък водене на производството в нарушение на цитираните от защитата принципи и разпоредби на НПК. Съдът намира, че прокурорът е изпълнявал своите функции, като е съблюдавал и наблюдавал проведеното разследване в съответствие с изискванията на НПК, спазвайки принципите за равнопоставеност на страните в процеса, като не са налице каквито и да е предпоставки и основания същият да е заинтересован от изхода на делото или да се счита предубеден, както и не са налице което и да е от основанията за отвод на прокурора, съгласно разпоредбата на чл.47 ал.1, във вр. с чл.29 ал.1 т.1 и от т.4 до т.8 от НПК.

С оглед на изложеното съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. П. за отвод на прокурор Б.П..

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, въпреки че не се явява обвиняемият, който е бил редовно призван чрез неговия защитник, както сам е посочил в хода на ДП. Освен това същият не само че не се явява, но не сочи и уважителни причини за неявяването си в днешното съдебно заседание, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

На страните се разясни правото на отвод.

Не се направиха отводи на съда, секретаря и прокурора.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания по доказателствата.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ:

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО:

ПРОЧЕТЕ СЕ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО НА РП-ПАЗАРДЖИК:

На основание чл.283 от НПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА И ПРИЕМА писмените доказателства по делото: ТОМ 1 – протокол за оглед на местопроизшествие, ведно с фотоалбум и скица л.8-16, протокол за допълнителен оглед с фотоалбум л.17-20, справки от техническо средство за алкохол л.21-22, справка за нарушител/водач л.24, справка от РЦ 112-Кърджали л.28, медицинска документация по отношение на пострадалите лица л.31-50, СМУ №74/2018г. л.51-52, удостоверение за техническа изправност на превозно средство л.55, протоколи за разпит на свидетелите Д. Г., Л. М., Р. В., Н. С., В. И., С. П., А. Т. л.57-73, СМЕ на пострадалата Г. л.92-101, СМЕ на пострадалата В. л.107-115, СМЕ на пострадалия Л. М. л.121-128, заключение на автотехническа експертиза от инж. М. л.138-161

ТОМ 2 – заключение на автотехническа експертиза от инж. М. л.13-40, характеристична справка л.42, ДСМПИС л.49, приемо-предавателен протокол л.63

ТОМ 3 – заключение на тройна автотехническа експертиза л.46-56, заключение на петорна автотехническа експертиза л.72-90, справка за нарушител/водач л.98, справка за съдимост л.100.

На осн. чл.284 от НПК съдът ПРЕДЯВЯВА чрез възпроизвеждане веществените доказателства CD, приложено в том 3 от ДП, и CD, приложено по том 1 от ДП.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се приключи делото.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам изцяло така внесеното предложение за освобождаване от наказателна отговорност на обвиняемия с налагане на административно наказание по реда на чл.78а от НК. Всички доказателства, които бяха събрани в хода на ДП и в проведено днес следствие са в подкрепа на обвинителната теза. По несъмнен начин се доказва както факта на извършване на деянието, така и неговото авторство. Всички доказателства са събрани по реда на НПК и не са били допуснати съществени процесуални нарушения, извършеното от Ф. деяние е съставомерно и е престъпление по чл.343 ал.1 б.Б предл.2, вр с чл.342 ал.1 от НК и съображенията за това са следните. За да бъде съставомерно извършеното от водач на МПС престъпление по горепосочения текст е необходимо водачът на МПС да наруши правилата на движение и вследствие на това да бъде причинена телесна повреда или смърт. По делото е била назначена СМЕ с цел определяне степента и характера на урежданията на пострадалата Р. В., при което ВЛ е дал заключение, че при процесното ПТП е било причинено счупване на тялото на 12-ти гърлен прешлен, което е довело до трайно затрудняване движенията на снагата по смисъла на чл.129 от НК, т.е. полученото телесно увреждане се явява средна телесна повреда. В заключението е посочено, че полученото телесно увреждане е в пряка причинно-следствена връзка с ПТП. Има изготвена и автотехническа експертиза поради обстоятелството, че заключението на предходните експертизи са се явявали непълни и е била назначена допълнителна петорна такава, която е дала компетентен, пълен обоснован и ясен отговор на поставените въпроси. По заключението на вещите лица автоексперти ударът е настъпил в северната лента на платното за движение, т.е. в насрещната лента спрямо посоката на движение на обв. Ф.. Скоростта на движение на другия автомобил непосредствено преди задействане на спирачната система е бил в диапазона 38-42 км/ч, която скорост е бил както разрешена за съответното

населено място, така и съобразена за климатичните условия. Скоростта на движение на МПС, управлявано от обвиняемия, е 45-50 км/ч и важи казаното по-горе за другия водач - била е съобразена и разрешена. Пред вещите лица в анализиране на тази пътна ситуация свидетелят М. е нямал техническа възможност да установи автомобила преди мястото на удара и да избегне настъпването на ПТП. Такава възможност е имал единствено водачът на лекия автомобил „Л.“ – обв. Ф., който ако е изпълнил задължението си да контролира непрекъснато управляваното от него МПС, както и да се движи в своята лента за движение и да следва завоя, би могъл безпрепятствено да изпълни завоя и да не настъпи ПТП. В заключението ВЛ са категорични, че единствената причина за така настъпилото ПТП е именно поведението на обв. Ф., а именно при навлизане в десен завой не е контролирал движението на управлявания от него автомобил и е навлязъл в лявата лента, където се е движел лек автомобил „Н.“. От събраните доказателства може да се направи единствен и непротиворечив извод, че с действията си обв. Ф. от обективна и субективна страна е осъществил състава на престъплението, за което е привлечен. От обективна страна обвиняемият е извършил действия по управление на автомобила и нарушавайки ЗДВП в частност чл.16 и чл.20 е реализирал процесното ПТП. От субективна страна престъплението е било извършено по непредпазливост и при форма на вина небрежност, тъй като е бил длъжен и е могъл да го предвиди, макар да не е целял настъпилите последици. Моля да постановите решение, с което да признаете Ф. за виновен извършване на престъплението по чл. 343 ал.1 б.„Б“, предл.2-ро, във вр.с чл.342 ал.1 от НК и на осн. чл.78а от НК да го освободите от наказателна отговорност и да му наложите глоба от 1000 лева в минимален размер. На осн. чл.343б от НК предлагам да му наложите наказание ЛУМПС за срок от 4 месеца, моля също така в случай че признаете обвиняемия за виновен, да му възложите в пълен размер сторените разноски по сметка на ОДМВР-Пазарджик.

АДВ. П.: Моля да постановите решение, с което Ф. да бъде признат за виновен в извършеното деяние и да бъде освободен от наказателна отговорност и наложено административно наказание в минимален размер, предвиден по чл.78а от НК. Становището ми относно фактическата обстановка и правните изводи за съставомерността на деянието се изложиха

обстоятелствено, нямам какво да добавя, няма и оспорване от страна на Ф. за допуснатото от него нарушение, а именно неконтролиране на МПС, навлизане в насрещната лента за движение, което е станало причина за настъпване на ПТП и причиняване на престъпния резултат - средна телесна повреда на пострадалата. Няма да анализирам доказателствата, единствено ще обърна Вашето внимание относно извършените 4 автотехнически експертизи и процесуалните основания за назначаването им за изясняване на фактическата обстановка, което считам, че следва да намери отражение върху това коя експертиза да приеме и съответно да бъде осъден да плати разноските. Категорично се противопоставям против това да бъде осъден за всички разноски по 4-те автотехнически експертизи, възлизащи на 5281.74 лева, а именно включващи първата двойна с ВЛ М. и С. - 858.24 лева, втората с участие на ВЛ М. - 453 лева, третата тройна с ВЛ П., Х. и В. - в размер 1537.20 лева, четвъртата петорна в състав Ф., М., С., А. и П. - в размер 2433.30 лева. Държавното обвинение не посочи на коя от експертизите да се даде вяра и да бъде кредитирана, само общо се посочи, че назначаването на тези експертизи понеже някои от тях били неясни и непълни без да се конкретизира за кои става въпрос. Акцентираща се върху това, че последната петорна автотехническа експертиза била отговорила най-пълно на всички въпроси. Направил съм анализ на формулираните въпроси към 4-те експертизи и твърдя, че въпросите са едни и същи, само им е разместено мястото и без задълбочено да бъде прочетена всяка една от тях, защото започвайки от първата на инж. М. и С. се е отговорило на всички въпроси, като единствено в петорната е направена скица схема на местопроизшествието, въпреки че в двойната първа експертиза са поместени абсолютно подробно снимки на произшествието и е ясно за какво става въпрос. Само ще Ви посоча сравнението между първата и последната експертиза, за да се убедите, че става въпрос за едно и също. Въпрос номер 1 от петорната експертиза повтаря въпрос номер 5 от първата. Въпрос номер 2 от петорната повтаря въпрос номер 3 от двойната. Въпрос номер 3 повтаря въпрос номер 6, въпрос номер 4 обобщава въпрос номер 8 и 9 от първата. Същото се отнася и за въпрос номер 5, въпрос номер 6 от петорната се повтаря с въпрос номер 4 от единичната и въпрос номер 7 е правен въпрос, на който е отговорено в първата експертиза – станало е, защото е влезнал в насрещната лента за движение. Въпрос 8 е да се изготви мащабна скица.

Обобщавайки, аз считам, че и продължавам да твърдя, че прокуратурата е злоупотребила със своите процесуални права като е назначавала безсмислени последващи експертизи. Още от първата експертиза е ясно, вещите лица са отговорили, че и двата автомобила са се движили с разрешена за населено място скорост под 50 км/ч. И 4-те експертизи посочват, че критичната скорост на този завой е много по висока - над 60-65 км/ч, която не е достигната от нито едно МПС, за да се търси причина защо автомобилът е навлязъл в насрещната лента. Или кредитирайки и обсъждайки всички експертизи аз считам, че още първата експертиза, за която са направени разноски 858.24 лева е отговорила и изяснила от фактическа страна скоростта за движение, критична скорост на завоя, причините за навлизане в насрещната лента за движение, съответно причината за ПТП и най-много би следвало да бъдат присъдени тези разноски. Всичко останало би следвало да бъде понесено от прокуратурата, която си е измила ръцете с ОДМВР, защото са направени техни разноски. Делото е върнато в предишно съдебно заседание не по направените мои възражения, а за това, че е било неясно относно прокуратурата с каква скорост е приела, че той се е движел в населеното място, до 50 или над 50 км/ч, неяснота в ОА, при което моят подзащитен няма абсолютно никакво отношение за това какво РП-Пазарджик ще напише в постановлението си. Ще бъде абсолютно несправедливо и според мен даващо основание за претендиране на вреди, причинени от прокуратурата с това нейно поведение, дали това ще бъде по ЗОДОВ или на Европейския съд по правата на човека, това ще го реши моят подзащитен, но за него като чужд гражданин, но от ЕС, му е абсолютно неясно какви и защо са направени тези разноски по делото и това, че той трябва да ги заплати. Моля в този смисъл за справедливо определяне на наложеното наказание в минимален размер, но не като компенсиране за необоснованите и неправилни разноски на разследващите органи. Тук бих направил една аналогия с ТР на ВКС, че когато се претендира за отговорността на държавата за разноски, направени в ДП и съдебно производство, тези разноски не са задължителни за съда, определящ обезщетението за имуществени вреди. В същия смисъл и на основание тълкувайки разпоредбата на чл.202 за това ще приемете или не и коя от експертизите ще кредитирате, прокуратурата да си понесе отговорността за необоснованите разноски.

Съдът се оттегли на тайно съвещание, за да постанови решението си, след което обяви същото на страните и разясни реда и сроковете за обжалване и протестиране.

Съдът обяви на страните, че ще се произнесе по въпроса за разносните с отделно определение по реда на чл.306 ал.1 т.4 от НПК.

Протоколът написан в с.з., което приключи в 12:38 ч.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____